

Schriftlezing:

JOHANNES 14 : 4 - 9

"ONDERWEG, MAAR HOE?"

DOOR KLAAS DE BOER

Ja, lieve mensen, onderweg, maar hoe? Ik las deze week een prachtig verhaal van een ballonvaarder. Die ballonvaarder was uit de koers en wist niet precies meer waar hij was. Toen liet hij langzaam maar zeker die ballon wat zakken, want hij zag daar een man lopen. Toen had hij contact en riep hij: "Meneer, weet u waar ik hier ben?" Die man keek naar boven en zei: "U hangt daar een eindje onder een ballon." Toen zei die ballonvaarder: "U bent zeker dominee, want met zo'n antwoord kan ik niets. Ik weet niet wat ik daarmee moet. Het is misschien helemaal waar, maar ik kan er niets mee."

Ik moest daar deze week aan denken toen ik met wat jongeren praatte over geloven en de kerk. Toen kreeg ik datzelfde antwoord: "Het is misschien allemaal waar, maar ik kan er niks mee. Die kerk? Is die kerk nu om je koers te bepalen? Helpt die kerk je nu met geloven?" De jongelui zeiden het eerlijk: "Ik vind het saai. Ik vind er niets aan."

Toen zei ik: "En toch is zo'n kerkdienst een mogelijkheid om de Bijbel te onderzoeken en het is een mogelijkheid om meer van Jezus te weten en het is een mogelijkheid om je weg langzaam maar zeker te bepalen." Toen zeiden ze tegen me: "Meneer, is dan zo'n Bijbel een Tom Tom?" Ik zei: "Nou, een Tom Tom is het niet. Hij leidt de weg niet rechtstreeks zoals een Tom Tom dat doet, maar hij geeft je wel inspiratie."

Toch moest ik denken aan die Tom Tom toen ik vandaag op weg was hier naartoe. Dan heb je die Tom Tom aanstaan en blijkt soms dat die Tom Tom rechtsaf slaan aangeeft terwijl je linksaf moet. En hoe vaak wordt er niet gezegd: "En nu terug." En dan wil je toch maar rechtdoor, want je weet zelf: dat is de kortste weg, maar "zij" wil je over de snelweg hebben.

Ja, ik wilde er nooit aan, aan zo'n Tom Tom. U wel? Het heeft lange tijd geduurd. Ik wilde dat nooit. Ik had liever mijn vrouw naast me zitten. Die kan dat zo geweldig, hè: "Hier rechtsaf." En dan ga je rechtsaf en dan zegt ze: "Ga toch maar linksaf." U weet wel hoe dat gaat....

Maar mijn kinderen hebben er toch voor gezorgd dat ik een Tom Tom kreeg. Dat was nadat ik bij iemand in de auto had gezeten die me reed, want ik moest een spreekbeurt houden. En op een gegeven moment – ik had zo'n ding nog nooit gehoord – was het: "Bij de volgende rechtsaf." Ik zei: "Wie is dat nu weer?" Hij zei: "Dat is Thea en Thea wijst me de weg." Ik zei: "O ja?" Hij zei: "Als ik fout zit, dan zegt ze ook nog: "Terug." Hij ging van de snelweg af en inderdaad, Thea: "Als het effe kan: keren."

Zo is nu de Bijbel niet. De Bijbel laat je soms wel zien dat je de verkeerde weg ingeslagen bent en dan moet je wel proberen zelf om te keren. Maar je moet eerst weten dát je fout zit. Je moet eerst ontdekken dat de weg die je gaat niet de goede weg is. En dan heb je misschien wel de Bijbel als Tom Tom die je iedere keer zegt: "De Here Jezus is de Weg, de Waarheid en het Leven." Maar hij geeft niet aan: "Hier linksaf en rechtsaf." Dat moet u zelf ontdekken.

En toch, lieve mensen, ontdek je dat je vaak op doodlopende wegen bent. Dat je die weg opgaat en dat je dat pas ontdekt als het te laat is en dat je soms niet meer om kunt keren omdat het verkeerde je zo in

beslag heeft genomen dat je denkt dat het erbij hoort.

Nu, daar hadden we het deze week over. "Meneer, hoe kan ik nu ervaren dat God de leiding heeft in mijn leven?" Toen heb ik gezegd: "Dan moet je de Here er wel bij halen: bij de opleiding die je gaat doen, welke baan je later gaat kiezen, als je later een meisje hebt, welk huis je gaat kopen; erbij halen bij dat meisje dat je gaat uitzoeken om een heel leven mee op te trekken en die je maatje wordt. Als je kinderen krijgt, hoeveel, dat kun je zelf beslissen, maar daar moet je God bij betrekken."

Ik moet denken aan mensen die gingen trouwen. Voor die tijd heb ik altijd een praatje: "Waarom trouw je nu met die lieve meid?" En dan vraag ik aan die meid: "Waarom trouw je nu met die ondeugende jongen?" Dan zitten ze me aan te kijken en dan zeggen ze soms: "Omdat ik van hem hou." Een hele goede basis. Maar ik vraag ook wel: "Heb je nu aan de Here Jezus gevraagd of Hij met jullie meegaat?" Soms wordt er wel gezegd: "Wij hebben nog nooit samen gebeden." Daar moet je eens over nadenken. Dan ga je samen op weg, maar hoe? "Wij hebben nog nooit samen gebeden..." Dan praat je daarover en dan vraag je de Here God om Zijn zegen op die levensweg.

Nu, dat is in feite de opdracht die iedere christen heeft om de Here God te vragen om Zijn zegen op de levensweg. Maar hoe? Daar kun je soms wakker van liggen. Gaat God wel mee? Is het wel wijs wat ik ga doen? Zou de Here God erbij betrokken willen worden? Weet je wel zeker dat je bij God hoort?

Daarom heb ik nu vanavond die Psalm 23 gelezen. Dat is misschien een Psalm die je zo uit het hoofd kunt opzeggen. Ik kom bij mensen op huisbezoek of op ziekenbezoek of bij een begrafenis en dan lees ik Psalm 23 en dan zie je de mensen zo mee mompelen. U weet hoe dat gaat. Dat ken je uit je hoofd. Maar ken je hem ook uit je hart, die mooie Psalm van "De Heer is mijn Herder"? In dit lied wordt de basis gelegd voor alle denken over God. Dat je echt mag ervaren dat Hij de leiding wil nemen in je leven, dat je echt geloven mag dat God je leven leidt. Als je misschien een prooi wordt in de wirwar van allemaal wegen en gevoelens en alles wat je overkomt, dat je misschien wel denkt: de wereld is een chaos, mijn leven is een chaos waar ik in terecht ben gekomen, dat je er toch op mag vertrouwen dat God je leven leidt.

Wat zul je nu kiezen? En dan mag je ook nadenken over: "Wat zijn nu de gevolgen van die keuze? Doe ik er nu wel goed aan om die weg te gaan?" Daarin mag je je trainen, zodat je ervaren zult dat God er is. Dan ga je de stem van je hart volgen. En dan ga je het ook David nazeggen: "De Here is mijn Herder. Hij leidt mij. Hij leidt mij langs veilige paden tot eer van Zijn Naam."

David zegt in die Psalm een aantal dingen die ons tot nadenken moeten stemmen, die ons vertrouwen moeten geven. En je moet je ook een aantal dingen afvragen. Als David zegt: "Hij leidt ons," dan moet je direct de vraag stellen: "Wie leidt ons?" Dat moet toch iemand zijn die dat vertrouwen waard is, die echt weet waar je heengaat, van wie je op aan kunt, zodat als je problemen hebt, je toch met Hem in zee durft te gaan.

Als je zo iemand zoekt, vraag je je direct zelf af: heb je ervaring met die persoon? Weet je of die persoon wel bekwaam is? Weet je of die persoon het wel kan? "De Heer is mijn Herder. Hij is het die mij leidt. Hij is het die mij kent." Hij is het die ik vertrouwen mag. Hij heeft geen aanbeveling nodig. Wij kennen Hem door en door. Wij kennen Hem nog beter dan David in Psalm 23. Omdat wij Jezus Christus mogen kennen die Zichzelf de Herder noemt. En wij weten dat Hij hart heeft voor Zijn schapen. Wij weten dat Hij hart heeft voor Zijn kudde. Wij weten dat Hij er zelfs Zijn leven voor op het spel heeft gezet, dat Hij echt Zijn ware gezicht heeft laten zien en dat die Herder het vertrouwen waard is. Onderweg... Maar hoe?

Ja, Hij leidt mij. En dan staat er nog wat bij: "Hij leidt mij langs wegen." Ja, langs welke wegen? Wij lezen in Psalm 23 van veilige paden en rechte sporen, maar wat moet je je daar nu bij voorstellen? Een brede snelweg, met aan beide kanten van die vangrails? Misschien niet. Een brede snelweg met allemaal

wegwijzers? Nee, misschien niet. Misschien wel van die smalle bergpaadjes waar je vanaf glijdt, zodat je heel goed moet uitkijken: waar loop ik? Zodat je soms moet kijken: waar zet ik mijn voet neer? Anders glij ik weg. Onderweg, maar hoe?

Misschien dat je onderweg zo'n gammel hangbruggetje tegenkomt waar je je aan vast moet houden en dat je leven heen en weer wordt geslingerd. Onderweg, maar hoe?

Ik denk als wij het voor het kiezen hadden, dat wij die snelweg kozen. Ja, dat is toch de meest zekere weg? Maar God kiest niet altijd de snelweg. Soms zijn er stenen waar je over struikelen kan. God kiest wel de rechte sporen, maar dat wil niet zeggen dat er geen gevaarlijke bochten en diepe ravijnen zijn waar je moeite mee hebt. Maar het is wel Gods weg die je brengt waar je wezen moet.

En wij hebben een Gids bij ons. Dat is zo mooi: wij hebben een Gids bij ons en die gaat ons voor. Dat is die Herder. En die Herder weet de weg. Maar dan moet je Hem wel vertrouwen. Wij denken soms dat wij het zelf wel weten. Maar je moet wel in Zijn spoor willen gaan. Nooit dingen doen die de Herder afkeurt en waar de Herder moeite mee heeft. Onderweg, maar hoe? Kiest u wel eens zo dat je denkt: die weg moet ik niet gaan, die weg moet ik mijden?

Er staat ook in Psalm 23 dat de Here God Zich aan ons bekend heeft gemaakt als de Goede Herder. De Here is mijn Herder. En de Here God wil die Naam hoog houden. Jezus is ons garantiebewijs voor de goede leiding in ons leven en aan Zijn hand zullen we uiteindelijk niet fout gaan. Dat heeft Hij ons talloze malen beleden en dat wil Hij waarmaken in uw, in jouw en in mijn leven. Misschien dat u daarom zo prachtig heeft gezongen. Dat deed me wat: "Al de weg leidt mij mijn Heiland." Een betrouwbare Gids. Onderweg, maar hoe?

Ja, dan weten we niet precies welke wegen we moeten gaan. Maar Jezus Christus heeft Zijn Naam eraan verbonden opdat het goed komt. Hij heeft Zijn leven ervoor overgehad. Hij is onze weg gegaan. Hij is niet naar de hemel gegaan, nee, Hij is naar beneden gegaan, naar de aarde, de dood in.

Aan dat beeld moest ik denken toen ik die overstap maakte naar de Tom Tom. Het is een manier van leven: christen zijn. Een manier van denken, een manier van uitkomen. Ja, misschien moet je wel trainen en wedstrijden lopen als christen om het waar te maken. Misschien moet je wel door diepe dalen gaan en misschien moet je wel zorgen en moeite kennen. Als ik aan onze zuster Steijn zou vragen: al die 95 jaar waren het toppen en dalen, is het niet? Maar toch ontdek je: God is erbij. Onderweg, maar hoe? Met God!

Dan praat je erover en dan ontdek je dat Hij je Vriend is die je de weg wijst, dat Hij met je meegaat en dat Jezus tegen je zegt in een preek: "Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven. Ik ga met je mee." Dan vragen jongeren; "Wat is nu de goede weg?" En dan zeg ik: "Jezus is de goede weg. Dat heeft Hij zelf gezegd." Onderweg, maar hoe?

Maar je moet het wel vragen: "Here Jezus, leer mij nu Uw weg te gaan. Here Jezus, leer mij nu Uw weg." Misschien dat je wel zo ver moet gaan, dat je zegt: "Laat God nu je Tom Tom zijn." Ja, laat God nu maar je Tom Tom zijn. Weet u waarom ik dat zeg? Kent u die reclame van de Tom Tom? "Met de Tom Tom vindt u ons wel." Nou, de keuze van je eindbestemming maakt ook de keuze die je levensweg gaat. En het is heel makkelijk om van al dat gezeur af te zijn en van al die toespraken en die stukken uit de Bijbel als je je eindbestemming verandert.

Maar als je als eindbestemming *nieuw leven* hebt ingetypt, dan moet je niet klagen over de route. God stippelt je levensweg uit. Hij bepaalt je levensweg. Blijf dan op Hem vertrouwen, elke dag weer. Leef dicht bij Hem. Lees maar veel uit je Bijbel. Hij wijst je de weg naar het leven met Jezus. Onderweg, maar hoe? Dit Boek wijst je de weg in praktische keuzes. Bid dan maar om liefde en trouw en geloof om die weg te gaan. Dan mag je het van Hem verwachten.

Ja, ik heb toch maar eens een keer een jeugddienst gehouden over de Tom Tom: Gods weg naar de hemel. Dan ontdek je: dat is heel belangrijk, want als je die hemelse Tom Tom volgt, sta je op donderdagavond – net zoals Klaas de Boer – met zijn vrouw daar in Brabant. Ben een paar dagen weg geweest naar Leendert. Was ik nog nooit geweest. Ja, ik wist dat het onder Eindhoven moest liggen en mijn vrouw zei nog: “Je gaat helemaal verkeerd, je gaat naar Weert.” Ik zei: “Thea wijst de weg.” En we moesten eraf. Toen zei ze: “Dit is ook wel aardig. Ziet er mooi uit.” En toen zei Thea: “Bestemming bereikt.” Ik zei: “Nou, het ziet er goed uit. Goed zo.”

Dat is nu het mooie van geloven: de aartsvaders gingen op weg naar Kanaän en wij mogen onderweg zijn naar dat hemelse vaderland. En als je thuiskomt – net zoals jullie oude moeder wat je me net voor de dienst vertelde: “Moeder is eind december overleden. Ze verlangde ernaar om thuis te komen en ze is thuis gekomen.” We gaan straks ook bidden voor een zuster Mariët die op 31 december op 57-jarige leeftijd aan de gevolgen van darmkanker is overleden – dan ben je thuis.

Tom Tom naar de hemel, het hemelse vaderland. Jezus spreekt over dat Vaderhuis. En dan is het heel belangrijk om te ontdekken – hoe goed we het hier ook hebben – dat we nog niet thuis zijn. Maar als we sterven zijn we op weg naar Hem. Dan gaan we naar huis en gaat die Herder met je mee.

Toen ik donderdag in de auto stapte vroeg mijn vrouw: “Hebben we alles bij ons?” Ik zei nog tegen haar: “Koffers en tassen vol.” Ja, dat vragen we nogal eens, hè, als we op reis gaan. Hebben we alles bij ons? En dan zegt de Herder: “Ik wel. Ik heb alles bij Me.”

Dan pak ik Psalm 23 en dan lees ik: “Wij hebben alles bij ons: mij ontbreekt... niets.” Ik heb alles bij me: mij ontbreekt niets! Dan zegt de Herder: “Veilige reis.” Onderweg, maar hoe?

En dan hoor je het in gedachten: Bestemming bereikt! Leef daaruit. Dan kom je thuis en ga je zingen: “Stilte over alle landen. In deze macht vouwen wij tezaam de handen.” En je vouwt je handen en je hoort het in gedachten nog één keer: “Bestemming bereikt.” Amen.